

opusdei.org

Informacje finansowe

Aspekty finansowe Prałatury Opus Dei oraz ekonomiczne zaplecze różnych inicjatyw apostolskich.

07-07-2021

Od pewnego czasu, w "Romana" publikuje się regularnie informacje finansowe Prałatury Opus Dei dotyczące poprzedniego roku. W ten sposób Dzieło pragnie wyrazić swą wdzięczność za pomoc udzieloną przez wielu dobroczyńców, którzy

współpracują w dziele ewangelizacji prowadzonym przez Opus Dei.

Z drugiej strony, należy pamiętać, że wierni Prałatury są zwykłymi katolikami, zasadniczo świeckimi, którzy żyją ze swojej pracy: utrzymują się jak każdy inny obywatel i w miarę swoich możliwości - po zapewnieniu sobie wsparcia osobistego i rodzinnego - współpracują ekonomicznie z potrzebami Prałatury i inicjatyw apostolskich, którym Prałatura oferuje pomoc duchową (uniwersytet, szkoła, inicjatywa społeczna, akademiki czy ośrodki, w którym prowadzone są zajęcia formacyjne). Dyrektorzy Prałatury udzielają informacji o tych inicjatywach, ich potrzebach i możliwościach współpracy.

Wyraźnym życzeniem założyciela Opus Dei (wyrażonym w numerze 122 Statutów) było, aby Prałatura nie

brała odpowiedzialności za aspekty zarządcze, techniczne czy ekonomiczne tych działalności, aby nie była właścicielem dóbr wykorzystywanych w różnych działaniach apostołskich, ale by ograniczyła się do chrześcijańskiego ożywiania tych inicjatyw. Jest zgodne ze świeckim charakterem, że wierni Dzieła przyjmują pełną odpowiedzialność za inicjatywy apostołskie, które promują jako obywatele.

Z tego powodu konieczne jest odróżnienie aspekty ekonomiczne Prałatury Opus Dei od całkowicie niezależnego funkcjonowania ekonomicznego jej inicjatyw apostołskich.

W każdym razie, chociaż instytucjonalne informacje finansowe Prałatury ograniczają się do obszaru jej centralnej siedziby w Rzymie, dla ilustracji podajemy

również pewne dane dotyczące inicjatyw apostołskich, które otrzymują wsparcie od wiernych Prałatury, jak również od współpracowników i przyjaciół.

System ekonomiczny Prałatury

W odniesieniu do Prałatury jako takiej, wierni Opus Dei i inni dobroczyńcy ofiarowują jałmużnę i dary na utrzymanie i formację własnego duchowieństwa (por. Kodeks Prawa Kanonicznego, kanon 295, § 2), na materialne funkcjonowanie kurii Prałatury lub siedzib władz w różnych okręgach, a także na pomoc ekonomiczną dla osób potrzebujących. Prałatura przyjmuje tylko te dary, które są niezbędne do pokrycia tych potrzeb, nie chcąc gromadzić funduszy.

a) Kraje, w których obecna jest Prałatura

W okręgach, w których jest ustanowiona, odpowiedzialność finansowa Prałatury ogranicza się do wspierania własnego duchowieństwa i funkcjonowania siedzib władz regionalnych. Dla przykładu, całkowite wydatki i darowizny Regionu Włoch w 2018 roku wyniosły 933 758 €, co odpowiada wydatkom operacyjnym centrali regionalnej i delegatur, wsparciu osób zaangażowanych w zarządzanie Prałaturą we Włoszech oraz wsparciu księży z Regionu Włoch inkardynowanych do Prałatury (w wielu przypadkach księża ci otrzymują pensję od instytucji, którym świadczą posługę duszpasterską: uniwersytetu, szpitala, parafii itp.)

b) Kuria Prałatury w Rzymie

W 2018 r. koszty operacyjne centrali Opus Dei wyniosły 1 778 900 €, co odpowiada:

- Utrzymanie budynku (budynki znajdujące się w trójkącie utworzonym przez viale Bruno Buozzi, via di Villa Sacchetti i via Domenico Cirillo): 554 800 €.
- Wydatki na utrzymanie i pomoc dla osób współpracujących w pracach Kurii: 967 400 €.
- Wydatki administracyjne (w tym wydatki na biura kurialne, biuro komunikacji, porady prawne, jałmużnę, podróże, itp.): 256 700 €.

Ekonomiczne funkcjonowanie inicjatyw apostolskich, którym Prałatura udziela duchowej pomocy.

Są to instytucje edukacyjne i społeczne o charakterze cywilnym, promowane przez członków Opus Dei wraz z wieloma innymi osobami. Prałatura sprawuje opiekę duszpasterską i dąży do ożywienia chrześcijańskich wartości, na mocy

porozumienia z promotorami każdego z nich. Aspekty prawne i ekonomiczne tych inicjatyw odpowiadają ich zarządcom (stowarzyszeniom, fundacjom, spółdzielniom socjalnym itp.) oraz podmiotom prawa cywilnego, które są ich właścicielami, utworzonymi w tym celu. Logicznie rzecz biorąc, podlegają one prawom, przepisom i kontrolom każdego kraju i przedstawiają swoje wyniki ekonomiczne zgodnie z zasadami przejrzystości ustanowionymi przez prawo i ich własne statuty.

Każda jednostka ma swoje własne organy zarządzające i jest autonomiczna. Oznacza to, że mają one jasno określoną własność i nie są zależne od Prałatury w zakresie zarządzania czy organizacji.

Utrzymują się one ekonomicznie dzięki dochodom generowanym przez ich własną działalność (np.

czesne na uniwersytecie), a w wielu przypadkach także dzięki prywatnym darowiznom i dotacjom publicznym zgodnym z ich celem, ponieważ są to inicjatywy o charakterze społecznym, edukacyjnym, kulturalnym itp.

Jak już zostało powiedziane, dyrektorzy Prałatury informują ludzi Dzieła i innych o tym, jak można pomóc w tych inicjatywach. Jednocześnie upewniają się, że istnieją warunki do dobrego zarządzania funduszami (gospodarność, rzetelność, przejrzystość itp.) oraz że przestrzegane są przepisy i zobowiązania podatkowe.

Wierni Prałatury współpracują także, w miarę swoich możliwości, z potrzebami diecezji i parafii swojego zamieszkania, np. uczestniczą w regularnych zbiórkach, które są przeprowadzane okresowo na rzecz

misji, na rzecz Caritas, na wsparcie seminarium diecezjalnego, lub innych, które pojawiają się w ciągu roku, aby złagodzić głód lub inne podstawowe potrzeby. Uczestniczą także w innych organizacjach obywatelskich zajmujących się opieką nad najbardziej potrzebującymi: kuchniach dla ubogich, bankach żywności, stowarzyszeniach wspierających samotne matki, klinikach medycznych dla ubogich itp.

W tym numerze Romany zebraliśmy, jako przykład, dane dotyczące niektórych z tych instytucji, zaczerpnięte z ich sprawozdań finansowych: Centrum Elis, Papieski Uniwersytet Świętego Krzyża, Uniwersytet Nawarry i niektóre instytucje o charakterze opiekuńczym. W kolejnych numerach Romany będą zamieszczane w celach poglądowych

informacje o innych instytucjach na różnych kontynentach.

Centrum Elis to szkoła zawodowa położona na obrzeżach Rzymu (Włochy), która od ponad 50 lat kształci pokolenia młodych ludzi, wprowadzając ich w świat pracy w różnych sektorach i na różnych stanowiskach. Jak czytamy na jej stronie internetowej (www.elis.org), w 2018 r. pokryła swoje koszty działalności gospodarczej (15,1 mln €) z następujących źródeł dochodów: stypendia przyznawane przez konsorcjum firm sponsorujących (63%); fundusze publiczne na programy szkoleniowe przewidziane przez prawo włoskie (20%); opłaty za zapisy studentów (15%); darowizny od osób prywatnych i fundacji (2%).

Papieski Uniwersytet Świętego Krzyża (Rzym, Włochy) oferuje pięć kierunków studiów wyższych i pięć kursów związanych z teologią,

filozofią, prawem kanonicznym i komunikacją. Duża część studentów to seminarzyści, którzy studiują przed przyjęciem święceń kapłańskich. Pochodzą oni ze wszystkich kontynentów. Na stronie internetowej Uczelni corocznie publikowany jest bilans ekonomiczny oraz rachunek zysków i strat: <https://www.pusc.it/info/bilanci>. W raporcie rocznym z 2018 r. odnotowano, że w tym roku osiągnięto przychody w wysokości 12 011 000 € (z czego 72% pochodziło z darowizn od fundacji związanych z tą uczelnią w różnych krajach), a wydatki wyniosły 11 616 000 €, przy czym nadwyżka księgową w wysokości 394 000 € została przeznaczona na fundusze własne na kolejny rok obrotowy.

Uniwersytet Navarry (Pampeluna, Hiszpania) publikuje również roczne sprawozdanie finansowe na swej stronie internetowej

(www.unav.edu). W 2018 roku działalność gospodarcza wygenerowana przez wszystkie jego wydziały i centra badawcze wyniosła 515 milionów €. Więcej szczegółów (ogólnie i z podziałem na ośrodki akademickie) można znaleźć pod następującym linkiem:

www.unav.edu/web/memoria-econo... społeczne i charytatywne

Wśród inicjatyw charytatywnych promowanych przez wiernych Prałatury jest wiele takich, które służą mniej uprzywilejowanym grupom społecznym. Jako przykład można podać Centre Hospitalier Monkole (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga), gdzie - dzięki hojności darczyńców z różnych krajów - podejmuje się próby umożliwienia dostępu do usług szpitalnych pacjentom o bardzo niskiej sile nabywczej. Na przykład w 2018 r. w konsultacjach wzięło udział ponad 100 tys. osób, z czego 70%

stanowiły osoby żyjące w ubóstwie. Liczba łóżek wynosi 158, a średnie obłożenie szpitala to 90%. 367 tys. darowizn wpłynęło w 2018 roku na różne programy pomocowe (www.monkole.cd).

Liczne inicjatywy dotyczą promocji kobiet. Jednym z przykładów jest Fundacja Siramá w Salwadorze (www.fundacionsirama.org). Oferuje kobietom o ograniczonych zasobach realną szansę na rozwój poprzez szkolenia techniczne. Szacuje się, że każdego roku ponad tysiąc rodzin korzysta z tych szkoleń.

Innym przykładem jest organizacja pozarządowa Harambee International (powstała podczas kanonizacji św. Josemaríi Escrivá w celu promowania projektów edukacyjnych w Afryce Subsaharyjskiej), która w 2018 r. zebrała 552 638 €, aby przeznaczyć je na inicjatywy promowane przez

podmioty afrykańskie
(www.harambee-africa.org).

<... chodzi o pomoc w formacji kapłanów, warto wspomnieć, że fundacje związane z Papieskim Uniwersytetem Świętego Krzyża - dzięki tysiącom darczyńców - przyznają rocznie ok. 2 mln € stypendiów dla 220 studentów z krajów potrzebujących, których biskupi nie mogą sobie pozwolić na ten wydatek.

---

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/informacje-finansowe/>
(27-03-2025)